

(53)

St Medard, 30 gener 1940

Neheta del meu cor: Em sobra ací el treball un xic de temps i no cal dir quan em plan dedicar-te'l. Demà acabaré aquesta i cap el correu s'ha dit. Voldria creure que et venen la meves cartetes més ràpidament ja que les tiro a un poblet bé, a la voreta d'on treballem. Jo crec que quan el camp estigui organitzat la cosa arivarà com a Guro, mentrestant si tirant-les fora corren més ho arivaré fent així. D'acord, muscota nera?

Ahí vaig rebre el paquet. Bé tot esplèndidament bé. El fred ha minvat no poc i naturalment el para-muntanyes no em farà tanta boira com m'hauria fet, però us a saber si retornarà amb tota la sera cruesa. Molt maco el dibuix de Janó, el felicites, de part meua, sentts? També vaig rebre una carta de Mr. Molier dient-me que ha rebut els papers. Sue com que no arriraven me'n haviem enviat uns altres que cal que jo auxili. Gràcies a deí que ja està llest tot ja que m'annonia haver rebut "bo de un mujer y curada.". També em diu que interessaven perquè volen posar-los a la signatura "el próximo mes de febrero". Què hi dius a tot això, neneta nera? No sent resonar les campanes de la nostra alliberació i felicitat? Jo sí, sent ja. Es quèstis de prendre paciència uns dies més i veuràs com s'arregla la cosa (segueixo au' aviu divendres dia 2 de febrer).

Ya puc dir-te més cosetes. Primerament et diré que he rebut la tera carteta del 28 i 29. També u' he rebut una altra d'Alcoté en la qual recardo el xicot el seu oferiment. Ya estic bé. Estiguis neneta nera tranquil·la en quan a jo. Treballo molt poc i sí moltes hores. Ara faig llistes i em passo tot el dia escrivint i segur que això seguirà. Més ni que tingues de treballar el xicot del meu grup no em deixen tocar feina pesada fins una gana com un llop. Em vegebris esmorçar ací del bell niig del boce.. I a l'hon de dinar igual. Ahí vaig anar amb el camió a un poblet i allí a la gare vaig pesar-me. Sembla mentida però he augmentat sis quilos i mig d'ensà del dia que em vaig presentar als Batallons de Marxa. No em foto cap os. D'abans del juliol del 36 que no havia estat tan grasonet i si això segueix ja veuràs. A més estic molt àgil. L'aire aquest, aquesta vida a ple camp em prova.

No tinc pas la tera carteta a mà per a dir-te alguna cosa referent al que

dius. La camisa molt bé, està feta tota una mestresseta en l'art de l'agulla. Ah! No cal que m'enviïs les aspirines, això va organitzant-se i ja tenen de tot. Una cosa, allò de cobrar es serios. Ja han cobrat el mes de desembre dues C&S que vingueren abans. Et paguen a raó d'un 10 francs diaris. Després crec que no't en queden altres tants que et poses en una llibreta d'estalvis i et donaran quan deixis això. Et descompten 3 francs per roba, etc.

Naturalment que el millor seria administrar-se un 56 francs que guanya, però això no pot ésser. No m'enviïs res de diners, ni regells ja que cobrarem demà, es diu, el dia de gener.

Si t'ingressim llibertat i el dret de viure ja viuríem els dos amb aquesta quantitat, no és veritat nemeta mena?

Bé és tard i robo uns moments. Sàpiguis que t'estimo molt i molt que tinc unes ganes de veure't i abraçar-te!! Però tot vindrà: jo tinc confiança que per tot el que resta de mes vindrà el jorn feliç de la nostra unió. Ah! Si es serem de fatigos!! Tot el bo costa i a nosaltres sembla que el destí ens ho vulgui fer guiar més que a molts.

No és així Maria del menor?

Puc dir-te, ço que en diu Martí Roselló Pato la canta a la butxaca. La lleva me l'he deixat al Camp. "... se' que han estat condemnats a 20 i 20 anys de presó pare i fill del Corres, Pubill del Gaiet i alguns altres ..." Tu sabràs de qui és tracte que jo sejour que no els conec.

Amb el pasamuntanyes, plegat com una boina, sembla un oriental. En va de primera.

Bé, que no que més per tal que em criden i vintí tires aquestes ratlles avin a la història del poble. Sejour que venen més ràpides, no?

Dimmenge si tenim foto ja t'escriviré ben llargament. D'acort mocosa del teu home?

Rep amb aquestes ratlles tots els bons pensaments i l'estima
ció del sempre teu

Repe